

O S W I A D C Z E N I E

Polskiego Narodowego Komitetu Demokratycznego.

Istočne Cele Berlińsko-Warszawskiego Układu Granicznego.

Polski Narodowy Komitet Demokratyczny w swoim memorandum, skierowanym do konferencji Trzech Ministrów, obradujących w maju 1950 r. w Londynie, między innymi określił stanowisko narodu polskiego w sprawie zachodnich granic Polski, stwierdzając, że "Cały Naród Polski jest jednomyślny w utrzymaniu obecnej granicy na Odrze i Nysie Łużyckiej."

Memorandum to - złożone w czasie, gdy była dyskutowana sprawa przyszłego traktatu pokojowego z Niemcami i gdy ze strony zachodnich Niemiec inicjowano potrzebę rewizji tych granic, stwierdzało, że "ziemie na wschód od Odry i Nysy zostały przez Polaków zaludnione 7 milionami mieszkańców i że mimo trudności, czynionych ze strony komunistycznego reżymu, ziemie te zostały olbrzymim wysiłkiem zniszczonego wojną narodu polskiego odbudowane oraz nakładem jego pracy i rodzimego kapitału zagospodarowane i włączone do gospodarstwa narodowego Polski, jako jego integralna część."

Memorandum to, stwierdzając winę Niemców w wywołaniu wojny, oraz za szkody i straty, zadane Polsce - przestrzegając przed odrodzeniem niemieckiej hegemonii gospodarczej w Europie oraz militarystyki i imperjalizmu niemieckiego, stwierdzając, że "Naród polski nie może być stale przenoszony to na Zachód to na Wschód, w zależności od konunkturalnych fluktuacji politycznych bazowanych czy to na stosunku do Rosji, czy do Niemiec, a przynoszących niezmiennie te same rezultaty - odradzające się imperjalizmy."

Konferencja Podsdamska - za zgodą Trzech Mocarstw - oddała te ziemie w administrację Polsce, zastrzegając się co prawda, iż ostateczna formalna akceptacja tej decyzji należy do konferencji pokojowej. Jednakowoż fakty dokonane na podstawie jednomyślnej zgody i wypływającego z niej współdziałania Trzech Mocarstw - przy wysiedleniu reszty Niemców z tych terenów, zaludnieniu, zainwestowaniu i zagospodarowaniu tych ziem przez Polaków, nie mogły i nie mogą budzić wątpliwości co do trwałości takiego rozwiązania.

Stan faktyczny, wypływający z postanowień Konferencji podsdamskiej jest taki, że Wielkie Mocarstwa, zgodne w Podsdamie, w wypadku zmiany stanowiska, obecnie musiałyby wziąć na siebie odpowiedzialność za przymusowe wbrew woli narodu polskiego - przesiedlenie milionów Polaków i za skonfiskowanie miliardowych inwestycji, dokonanych przez Naród Polski na tych historycznie polskich ziemiach.

Nie sądziny - by praktyki dokonywane przez Hitlera i Stalina - znalazły aprobatę opinii publicznej zachodnich demokracji - i zgodę na zadanie nowego ciosu Narodowi Polskiemu, po tylu krzywdach, zadanych mu przez dyktaturę hitlerowską i stalinowską.

W tym świetle ostatnia umowa niemieckiego reżymu komunistycznego z reżymem komunistycznym w Warszawie, nie wnosi w sprawach granicznych zasadniczo nic nowego.

Istotą ostatniej umowy bowiem nie są sprawy graniczne, chociaż one figurują pod punktem pierwszym porozumienia, ale następne punkty porozumienia, które tłumaczą cel i istotę tego układu.

Dla komunistów zagadnienia graniczne są zagadnieniem drugorzędem, gdyż dążą oni do światowego państwa komunistycznego. Najlepszym tego potwierdzeniem - jest opinia szefa polskiej komunistycznej misji wojskowej, wypowiedziana w r. 1946 w Berlinie wobec komunistów niemieckich, że "Naszym /komunistów/ doraźnym celem jest cała Europa komunistyczna, gdy to osiągniemy - wtedy sobie granice wewnętrzne ustalimy, jak nam się będzie podobać."

Ostatnie porozumienie komunistów niemieckich i polskich - ma ukryte za zagadnieniem granicznym dwa główne cele:

1. Zwiększenie produkcji komunistycznych Niemiec kosztem polskiej gospodarki narodowej,
2. dalsze włączanie gospodarki narodowej Polski i Niemiec w orbitę gospodarki sowieckiej.

Rosja sowiecka ogłosiła niedawno, że obniża sumę odszkodowań wojennych wobec Niemiec. Polska, która decyzją podsdamską swoje odszkodowania wojenne od Niemiec ma otrzymywać poprzez Moskwę - w praktyce jest

Polnische Volkskomitee Demokratisches in seinem Memorandum, skiero- wany do Konferencji Trzech Wielkich, opublikowanej w maju 1950 r. w Londynie, między innymi stwierdza, że "Wielki Narod Polski jest zachodnią granicą państwa, a nie wschodnią, jak twierdził Stalin".

Memorandum to - skłone w czasie, gdy była dyskusowana sprawa przysięgi traktatu pokojowego z Niemcami i gdy ze strony zachodnich Niemiec istniała potrzeba nowego traktatu, stwierdza, że "nie- mie na wschód od Odry i Nysy zostały przez Polaków zamieszkałe 7 milio- nami mieszkańców i że mimo trudności, wynikających ze swego komunisty- cznego reżymu, Niemcy nie zostały odprężone wysiłkami zniszczonego wojny- narodu polskiego odbudowane oraz nakładem jego pracy i rolniczego kapita- łu zagospodarowane i włączone do gospodarstwa narodowego Polski, jako jego integralna część."

Memorandum to; stwierdza, że Niemcy w wywołaniu wojny, oraz za zgody i strasy, zabrały Polsce - przetrzymując przed obliczeniem niemieckiej hegemonii gospodarcej w Europie oraz militarystyki i imper- jalizmu niemieckiego, stwierdza, że "Naród polski nie może być stale przemieszczony to na Zachód to na Wschód, w zależności od koniunkturalnych fluktuacji politycznych państw czy to na stoczni w Rosji, czy do Niemiec, a przynajmniej niemieckie te same rezultaty - odnoszące się imperjalizmy."

Konferencja Potsdamska - za zgodą Trzech Wielkich - odbyła się w czasie, w którym Polska, uczestnicząc w niej, nie była, jak twierdził Stalin, w formie akceptacji tej decyzji należącej do konferencji pokojowej. Jedyną faktą dokonaną na podstawie jednomyślnych zgód i wypływają- cego z niej zobowiązania Trzech Wielkich - były wyłączenie reżymu Niemców z tych terenów, zainicjowanie, zainwestowanie i zagospodarowanie tych terenów przez Polaków, nie mogły i nie mogą budzić wątpliwości co do trwałości takiego rozwiązania.

Stwierdzając, wypływający z postanowień konferencji potsdamskiej jest fakt, że Wielkie Liczne, zgodnie z Potsdamem, w wypadku zmiany stanowiska, obecnie nastąpiły w celu nie spełnienia zobowiązania, jak przysięga Wpływ woli narodu polskiego - przesiedlenia milionów Polaków i na skontynuowanie milijardowych inwestycji, dokonanych przez Naród Polski na tych terenach polskiej ziemi.

Nie sądzimy - by praktyki dokonywane przez Hitlera i Stalina - znalazły aprobatę opinii publicznej zachodnich demokratów - i zgodę na zbadanie nowego cięcia Narodowi Polakom, po tym kryzysach, zbadanych im przez dyktando różniowal i stabilizacja.

W tym świetle ostatnia nowa niemieckiego reżymu komunistycznego z reżymem komunistycznym w Warszawie, nie wnoszą w sprawie granicznych zasadności nowego.

Latem ostatniej mowy bowiem nie są sprawy graniczne, chociaż one znajdują pod punktem pierwszym porozumienia, ale następujące punkty porozumienia, które również są i latem tego roku.

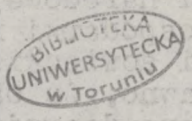
Dla Komunistów zachodnia granica graniczna są zagadnieniem drugorzędnym, gdyż dla nich do ewentualnego państwa komunistycznego, należącej tego powstanie - jest opinia szefa polskiej komunistycznej misji woj- skowej, wypowiedziana w r. 1946 w Berlinie wobec komunistów niemieckich, że "Nasza Komunistów, dotychczas cała Europa komunistyczna, gdy co sądzimy - wtedy sobie granice wzmocnione ustalimy, jak nam się będzie podobać."

Ostatnie postanowienie Komitetu Trzech Wielkich i polskich - na trybie są zagadnieniem pierwszym dwa główne cele:

1. Zwiększenie produkcji kulturalnych Niemiec kościem polskiej gospodarki narodowej.

2. Zwiększenie produkcji kulturalnych Niemiec kościem w czasie gospodarstwa.

Rozja sowiecka ogłosiła, że Niemcy nie są obiektem woj- jennych wobec Niemiec. Polska, która będzie badała swoje obywatel- wa wojenne ob Niemiec na czterydzieci lat temu - w praktyce jest

1388690

zmuszona płacić Rosji sowieckiej 12 milionów ton węgla rocznie, po cenie \$ 1.25 za tonę. Praktycznie więc Polska płaci za Niemcy - Rosji sowieckiej około 150 milionów dobrowolnie przez stratę na węglu.

Rosja sowiecka natomiast wywozła z Niemiec, tytułem odszkodowania majątek wielomiljardowej wartości, z którego Polska nie skorzystała. Określając obecnie sumę rzekomo obniżoną na 7 miliardów dolarów, Rosja nie obniżyła Polsce kontyngentu węgla reparacyjnego, a natomiast zmusiła ją do obniżenia swoich preteńsji reparacyjnych.

Rosja sowiecka jednak wie, że całej sumy reparacyjnej od Niemiec nie dostanie - jeżeli Niemcom nie dostarczy węgla, stali, oraz zboża i mięsa. Wobec tego nakazała Polsce, by te surowce dostarczyła Niemcom na kredyt. Polska prócz 12 milionów ton węgla reparacyjnego rocznie dla Rosji - już obecnie dostarcza 3 milionów ton węgla dla Wschodnich Niemiec oraz mięso i zboże. Na podstawie ostatniej umowy Polska ma podnieść swój eksport do Niemiec komunistycznych o 60 procent i to na kredyt w wysokości nieograniczonej.

W ten sposób surowce z Polski dostarczone na kredyt - mają podnieść produkcję Wschodnich Niemiec tak, by Sowiety mogły w dalszym ciągu eksportować do siebie produkcję niemiecką - z tytułu odszkodowań wojennych i obracać je na potrzeby gospodarki sowieckiej i ich pogotowia wojennego.

W ten sposób ostatnia umowa komunistów niemieckich i polskich - to podwójne obciążenie gospodarcze Polski na rzecz Związku Sowieckiego drogą via Niemcy komunistyczne - kosztem dalszej eksploatacji narodu polskiego, któremu osłodzono tą decyzję oświadczeniem w sprawie granic.

Umowa ta oznacza również dalsze włączenie gospodarcze Niemiec Wschodnich i Polski w orbitę gospodarki sowieckiej. Stanowią o ten te punkty umowy, które mówią o uzgodnieniu planów gospodarczych Polski i Niemiec - doradztwie fachowym i wymianie naukowej, literackiej i kulturalnej. Kryją się pod tym zwykli instruktorzy sowieccy, działający na podstawie planów gospodarczych państw ościennych, ustalanych w Moskwie, których głównym celem jest systematyczne włączanie gospodarki narodowej ościennych krajów w orbitę gospodarki sowieckiej.

Reasumując - trzeba stwierdzić -

Punkt pierwszy umowy komunistów polskich i niemieckich, traktujący o zagadnieniach granicznych - nie wprowadzając nic nowego w faktyczny stan rzeczy - jest tylko pokrywką - do dalszej eksploatacji gospodarczej Polski przez Związek Sowiecki i stanowi dalszy krok na drodze włączania Polski i Wschodnich Niemiec w orbitę gospodarki sowieckiej i sowieckiego pogotowia wojennego.

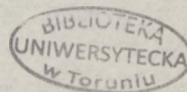
Cele komunistyczne - nie ukryją jednak prawdy, która mimowoli została ujawniona, a mianowicie:

1. Nawet komuniści, znając nastroje narodu polskiego, nie poważyli się nałożyć nań nowych ciężarów, bez ubrania tej decyzji w formę pozytywnego ustosunkowania się do granicy na Odrze i Nysie.
2. Poraz pierwszy oficjalnie znaczna, mimo wszystko, część Niemców stanęła na gruncie słuszności tej granicy.
3. Układ ten stwierdza, że niema konieczności przynależności tych ziem do Niemiec dla utrzymania produkcji niemieckiej.

Gdy ustanie eksploatacja sowiecka i przerwany zostanie proces włączania gospodarczego krajów podbitych przez Sowiety w orbitę ich gospodarki, wówczas przywrócona zostanie zdrowa zasada wymiany towarowej pomiędzy Polską a Niemcami i powstaną warunki sąsiedzkiej wymiany towarowej pomiędzy Polską a Niemcami bez potrzeby dokonywania zmian granicznych polsko-niemieckich.

Polski Narodowy Komitet Demokratyczny, protestując przeciw nowym ciężarom i zwiększonej eksploatacji narodu polskiego w wyniku umowy komunistów polskich i niemieckich - podkreśla raz jeszcze potrzebę jak najrychlejszego przywrócenia wolności narodowi polskiemu i przerwania procesu budowania pogotowia wojennego Rosji sowieckiej - kosztem pracy i krwawicy narodu Polskiego.

Waszyngton, 24 czerwca 1950r.

zawieszona kwota 12 milionów ton węgla roczne, po ce-
nie 1.25 za tonę. Przekazywanie więc Polska kwoty - Rosji
sowieckiej około 150 milionów dolarów przez strata na węgiel.
Rosja sowiecka natomiast wywiezie z Niemiec, tyżym obciążeni-
m na majątek wielomilijardowej wartości, z którego Polska nie skorzystała.
Określając obecnie sumę rzekomo obciążoną na 7 miliardów dolarów, Rosja
nie omijała Polakom kontyngent węgla reparacyjnego, a natomiast musi-
ła być do obciążenia swoich potrzeb reparacyjnych.
Rosja sowiecka jednak wie, że całej sumy reparacyjnej od Niemiec
nie dostanie - jeżeli Niemcom nie dostarczy węgla, stali, oraz zboża
i mięsa. Wobec tego nakazała Polsce, by te sumy dostarczyła Niemcom
na kredyt. Polska przez 12 milionów ton węgla reparacyjnego rocznie dla
Rosji - nie obecnie dostarczyła 3 milionów ton węgla dla Wschodnich Nie-
miec oraz mięso i zboże. Na podstawie ostatniej umowy Polska na podstawie
swojej ekspozycji do Niemiec komunistycznych o 60 procent i to na kredyt w
wysokości nieograniczonej.
W ten sposób sumy z Polski dostarczone na kredyt - są to pod-
mięce produkcyjne Wschodnich Niemiec tak, by zostały mogły w dalszym
ciągu eksploatować do siebie produkcję niemiecką - a tyżym obciążeni-
wojennych i obronę jej na potrzeby gospodarki sowieckiej i ich pogoto-
wia wojennego.
W ten sposób ostatnia umowa komunistów niemieckich i polskich -
to podwójne obciążenie gospodarce Polski na rzecz Związku sowieckiego
droga via Niemcy komunistyczne - kosztami dalszej eksploatacji narodu
polskiego, któremu całkowicie nie będąc obciążeni w sprawie granic.
Umowa ta oznacza również dalsze wyczerpanie gospodarce Niemiec
Wschodnich i Polski w orbitę gospodarki sowieckiej. Stawiano o ten to
punkty umowy, które mówią o uzgodnieniu planów gospodarczych Polski i
Niemiec - doradztwie fachowym i wyznaczeniu niemieckiej, literackiej i in-
żynierskiej. Krzyż się pod tym zwymiliałym konstruktywizmowi, dalszący
na podstawie planów gospodarczych państw ościennych, ustalonych w mo-
dulu, których głównym celem jest systematyczne wyczerpanie gospodarki
narodowej ościennych krajów w orbitę gospodarki sowieckiej.
Resumo - trzeba stwierdzić -
Punkt pierwszy umowy komunistów polskich i niemieckich, traktu-
jący o zagadnieniach granicznych - nie wprowadzając nic nowego w fakty-
czny stan rzeczy - jest tylko powtórka - do dalszej eksploatacji gos-
podarce i Polski przez Związek sowiecki i stanowi dalszy krok na dro-
dze wyczerpania Polski i Wschodnich Niemiec w orbitę gospodarki sowiec-
kiej i sowieckiego pogotowia wojennego.
Cele komunistyczne - nie byłyby jednak prawdy, która mówili zo-
stają utraconą, a mianowicie:
1. Nawet komunisty, znając nastroje narodu polskiego, nie powo-
dzą się nałożyć nań nowych ciężarów, bez uprzedzenia tej decyzji
w formie pozytywnego ustanowienia się do granicy na Odrze i
Nysie.
2. Poraz pierwszy oficjalnie znaczą, mimo wszystko, część Niem-
ców stanąć na granicy szkodliwej tej granicy.
3. Układ ten stwierdza, że niema konieczności przyspieszenia tych
zaim do Niemiec dla utrzymania produkcji niemieckiej.
Gdy nastanie eksploatacja sowiecka i przetrwany zostanie proces
wyczerpania gospodarczego krajów podbitych przez Sowietów w orbitę ich
gospodarki, wówczas przyswójcom zostanie znana zasada wymiany towar-
owej między Polską a Niemcami i powstanie warunki asyduktowej wymiany towar-
owej między Polską a Niemcami bez potrzeby dokonywania zmian granic
nich polsko-niemieckich.
Polski Narodowy Komitet Demokratyczny, protestując przeciw nowym
ciężarom i zwiększonej eksploatacji narodu polskiego w wyniku umowy
komunistów polskich i niemieckich - podjęła raz jeszcze potrzebę jej
najbardziejego przywrócenia wolności narodowi polskiemu i przetrwania
procesu budowania pogotowia wojennego Rosji sowieckiej - kosztami pracy
i krwi narodu polskiego.

Warszawa, 24 czerwca 1950r.

